

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2022

Κυριακή ΙΓ' ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιη' 35 - 43)
23 Ιανουαρίου 2022

Ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ μᾶς ὑπενθυμίζει ἓνα ἀπὸ τὰ περιστατικὰ ποὺ ἀναφέρονται στὴν πορεία τοῦ Χριστοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἀνεβαίνοντας, λοιπὸν, γιὰ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔπρεπε νὰ περάσει ἀπὸ τὴν Ἱεριχώ. Ἐξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν πόλη εἶχε καθίσει κάποιος τυφλός, ζητῶντας τὴν βοήθεια τῶν περαστικῶν. Ὁ Κύριος δὲν ἀγνοεῖ τὸν ἄνθρωπο ποὺ τοῦ ζητεῖ βοήθεια. Στέκεται, συζητεῖ μαζί του. Τοῦ δίνει αὐτὸ ποὺ χρειάζεται.

Στὴ διαδρομὴ τῆς ζωῆς μας, στὶς διάφορες φάσεις τῆς δουλειᾶς μας, παρουσιάζονται ἄνθρωποι μὲ ποικίλες ἀνάγκες. Κάποτε ἡ φωνὴ τους εἶναι σαφής. Ἄλλοτε ἡ ἱκεσία τους εἶναι μυστικὴ, σιωπηλὴ καὶ ἀθόρυβη ἀπὸ τὴν συστολή. Γι' αὐτὸ ἂς μὴν κλεινόμαστε στὶς ἀπασχολήσεις μας. Ἄς μὴν ἀπομονωνόμαστε διαρκῶς στὸν ἑαυτό μας. Ἄς γίνουμε εὐαίσθητοι στὶς ἀνάγκες τῶν ἄλλων. Εἶναι σημαντικό νὰ ὑπογραμμίσουμε μὲ ἔμφαση καὶ ἔνταση ὅτι ὁ τυφλός, γιὰ τὸν ὁποῖο μιλεῖ τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, δὲν συμβολίζει μόνο τοὺς ταπεινοὺς καὶ καταφρονημένους τοῦ κόσμου, ποὺ ὁ Χριστὸς ζητάει νὰ προσέξουμε, ἀλλὰ καὶ τὸν ξεχασμένο πνευματικὸ ἑαυτό μας, ὁ ὁποῖος παραμένει ἂν ὄχι ἐντελῶς τυφλός, πάντως μὲ τραγικὰ μειωμένη τὴν ὄρασή του. Καὶ αὐτὸ γιατί δὲν βλέπει τοὺς πνευματικοὺς κινδύνους ποὺ τὸν ἀπειλοῦν. Δὲν μπορεῖ νὰ νιώσει τὶς πνευματικὲς ἐμπειρίες ποὺ ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ ἀποκαλύπτει. Δὲν συνειδητοποιεῖ ὅτι κάθε Θεία Λειτουργία μᾶς φέρνει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν ζωὴ τῶν ἀγίων. Μᾶς βοηθάει νὰ αἰσθανθοῦμε κάπως καλύτερα πόσο χαλασμένη εἶναι ἡ πνευματικὴ μας ὄραση. Μᾶς βοηθάει νὰ συνειδητοποιήσουμε τὸν βαθμὸ τῆς πνευματικῆς μας τυφλότητας.

Προκύπτει, ὅμως, ἓνα ἐρώτημα. Γιατὶ ἄραγε παρατείνεται ἡ πνευματικὴ μας τυφλότητα; Ἴσως γιατί ἡ φιλαυτία καὶ ὁ ἐγωισμὸς μας στέκονται ἐμπόδια. Συνήθως πιστεύουμε ὅτι ἡ ἱκανότητά μας στὴν ἐπιστήμη καὶ στὴν παντοδύναμη στὶς ἡμέρες μας τεχνολογία, μπορεῖ νὰ μᾶς θεραπεύσει. Θαμπωμένοι ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὰ ἄλματα τῆς προόδου καὶ τῆς ἐξέλιξης τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ, στηρίζουμε ὑπερβολικὲς ἐλπίδες στὶς δυνατότητές μας καὶ ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὸν Θεὸ ποὺ δίνει τὸ φῶς καὶ εἶναι ὁ ἴδιος τὸ Φῶς καὶ ἡ πηγὴ του. Τυφλωμένοι ἀπὸ τὰ πολλὰ φῶτα ἀφήνουμε μέσα μας νὰ σβήσει τὸ ἀληθινὸ φῶς.

Καὶ ὅμως ὁ Θεὸς μέσα ἀπὸ τὶς πολλὰς καὶ ποικίλες περιστάσεις καὶ συνθήκες τῆς καθημερινότητάς μας, μᾶς δίνει εὐκαιρίες νὰ τὸν συναντήσουμε οὐσιαστικότερα. Νὰ

συνειδητοποιήσουμε τὸ πέρασμα τοῦ Χριστοῦ στὸ δρόμο τῆς δικῆς μας ζωῆς. Καὶ ἐκεῖ καταλαβαίνουμε τὸ χρέος μας νὰ Τὸν βλέπουμε μέσα ἀπὸ τοὺς ταπεινοὺς καὶ τοὺς καταφρονημένους. Μέσα ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία μας νὰ θεραπευθοῦμε ἀπὸ τὴν πνευματικὴ μας τυφλότητα καὶ νὰ φωνάξουμε σὰν τὸν τυφλὸ «Ἰησοῦ, ἐλέησόν με».

Ἐπάρχει βέβαια καὶ μιὰ ἄλλη πτυχή στὴν θεραπεία τοῦ τυφλοῦ τῆς Ἱεριχοῦς. Ὁ πόθος του γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὰ ἐμπόδια ποὺ τοῦ παρουσίαζαν οἱ ἄλλοι. Μᾶλλον δὲν τὸν ὤθησε στὸν Χριστὸ ἡ δυστυχία του, ἀλλὰ ἡ ἐπιμονή του, ποὺ μᾶς καταπλήσσει. Εἶχε δεῖ καὶ εἶχε διακρίνει καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ποὺ εἶχαν μάτια, τὸ μεσσία Χριστὸ καὶ εἶχε ἀναγνωρίσει τὴν ἀγαπῶσα δύναμή Του. Ἐνα πλῆθος ἀπὸ ἐμπόδια στάθηκαν ἀνάμεσα στὸν τυφλὸ καὶ τὸν Χριστό. Αὐτὰ ἦταν καταρχὰς ἡ ἀρρώστια του, ὁ πολὺς κόσμος, ἡ ἱερότητα τῆς ὥρας τῆς διδασκαλίας, οἱ ἐπιπλήξεις τοῦ κόσμου νὰ σωπάσει. Κανένα, ὅμως, ἀπὸ τὰ ἐμπόδια αὐτὰ δὲν ἀποδείχθηκε ἀνυπερβλήτο. Ὁ πόθος του νὰ συναντήσῃ τὸν Χριστό, νὰ βρεῖ τὸ φῶς του, ξεπέρασε κάθε φραγμό. Ὁ πόθος του καὶ ἡ ἐπιμονή του κάνουν τὸ θαῦμα.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μέσα στὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ποὺ περιστοίχιζαν τὸν Χριστό, γιὰ νὰ ἀκούσουν τὴν διδασκαλία Του, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ πίστη τοῦ τυφλοῦ ξεπερνᾷ ὅλα τὰ ἐμπόδια τοῦ ἐνοχλημένου πλῆθους, ποὺ προσπάθησε νὰ τὸν σταματήσει, γιὰ νὰ ἀκούσει μιὰ διδασκαλία ποὺ τὸ κατέπλησσε. Ὅμως καὶ ὁ Χριστὸς στὴν ἐπιμονὴ τοῦ τυφλοῦ διακόπτει τὴν δύναμη τοῦ λόγου, γιὰ νὰ ἐκδηλώσει τὴν ἀγάπη τοῦ ἔργου Του. Καὶ αὐτὸ, γιὰ νὰ μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ἡ πίστη χωρὶς ὀρθὴ πράξη μπορεῖ νὰ σταθεῖ ἐμπόδιο στὸν καλοπροαίρετο ἄνθρωπο, ποὺ θέλει νὰ συναντήσῃ τὸν Χριστό. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ποὺ πραγματικὰ Τὸν ἐμπιστεύεται δὲν κάμπτεται, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ ἀνυπερβλήτα ἐμπόδια ποὺ ἐνδεχομένως θὰ συναντήσῃ, τὰ ὁποῖα προκύπτουν συνήθως ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς πίστεως. Αὐτὲς οἱ δυὸ ἀλήθειες εἶναι σίγουρα διαστάσεις τοῦ θαύματος τῆς πνευματικῆς μας ὄρασης, ποὺ πραγματώνεται μέσα μας μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

[dkpdf-button]